

<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>	<b>یادداشت</b>	<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>
--	----------------	--

## کابینه ۱۴ ؛ ائتلافی یا وحدت ملی

رئیس‌جمهور منتخب نیز به‌تازگی در حساب‌ کاربری خود در شبکه اجتماعی ایکس نوشت: «هماهنگی درون دولت از یک طرف و بین دولت و سایر ارکان حکومت از طرف دیگر باید در انتخاب همکاران مورد توجه قرار گیرد. این انتخاب باید از بهترین‌ها چه اصولگراها و اصلاح‌طلب‌ها و برای ایران و مملکت باشد.»
محمدجواد ظریف، رئیس شورای راهبری انتخاب اعضای کابینه هم پیش از این دولت چهاردهم را دولت وحدت ملی نامید و گفت: «کابینه پزشکیان ائتلافی نیست بلکه وحدت ملی است و قرار نیست افرادی که با گفتمان رئیس‌جمهور همراهی ندارند، در کابینه حاضر باشند.»
برخی از فعالان سیاسی حامی رئیس‌جمهور منتخب هم این وحدت را شکل‌گیری وفاق بین دوستان و متحدان تلقی کرده و امکان تسهیم همه گروه‌ها به‌ویژه احزاب و گروه‌های سیاسی ناهمسو در کابینه چهاردهم را ناممکن می‌دانند و با تأکید بر وفاق ملی، این دولت را «دولت تخصص و شایسته‌سالار»، «دولت تمام‌تخصص» و… تعریف می‌کنند.
برخی نیز نام «دولت آشتی ملی»، «دولت فراگیر» و «دولت ائتلافی» را برای آن برگزیدند.
در ادبیات علوم سیاسی، مفهوم دولت ائتلافی به‌معنای دولت متشکل از نیروهای سیاسی احزاب مختلف بر اساس میزان رأی است و تشکیل آن برای وقتی است که یک حزب توان درختریارگرفتن اکثریت لازم کرسی‌های مجلس را ندارد و ناچار باید با دیگر احزاب ائتلاف کند.
با وجود تمام این تعاریف و بیم و امیدهایی که درباره انتخاب و ترکیب اعضای دولت چهاردهم مطرح شده است و فارغ از رویکرد حاکم بر فرایند چپ‌نش وزیرا و چالش سهم‌خواهی احزاب، شخصیت‌ها و گروه‌های فشار، باید به این واقعیت توجه داشت که افکار عمومی و همه کسانی که رأی دادند یا ندادند، میزان تحقق وعده‌هایی که در جریان رقابت‌های انتخاباتی به‌ویژه در مناظرات از رئیس‌جمهور منتخب یا مشاوران و نمایندگان او دیده و شنیده‌اند را معیار پاسخ‌گویی دولت و ارزیابی آن در تأمین حقوق شهروندی می‌دانند. اکنون افکار عمومی با یادآوری این وعده‌ها، منظر بهبود اوضاع است. بسیاری از آنها تحت تأثیر واقعیت‌های سیاسی و اقتصادی و ناراضیتهای اجتماعی موجود در فضای دوقطبی و سرد انتخاباتی که با نزدیک ۵۰ درصد مشارکت برگزار شد، با امیدآفرینی و غلبه بر تردیدها، کاندیدای پیروز این میدان را باید به اجرای شعارهای انتخاباتی و پاسخ‌گویی مطالبات خویش تشخیص دادند و به این باور رسیدند که او می‌تواند با جراحی رویکرد‌ها، فضای ملتهب کشور را تطبیق، فیلترتیکر را رفع، تورم را مهار و تحریم‌ها را لغو کند. هرچند برخی راه مقابله با تحریم را بی‌اثرکردن آن می‌دانند، اما تجربه چندین‌ساله تحریم نشان داد رشد اقتصادی بلندمدت و پایدار پنج تا هشت درصدی که در برنامه هفتم توسعه نیز تأکید شده است، با تحریم ناممکن می‌شود؛ تخفیف‌های نفتی و دو هزار تحریم علیه ایران همچنان باقی می‌ماند و فرصت‌های توسعه‌ای بیشتری از دست می‌رود. تحریم‌های همه‌جانبه سال‌هاست که مانع بهبودن ایران به بازارهای جهانی آزاد شده و خسارات هنگفتی را بر کشور تحمیل کرده است. به‌گفته بسیاری از اقتصاددانان، شاخص‌های اقتصادی مانند تولید ناخالص داخلی، رشد اقتصادی، پول ملی، اشتغال و فضای کسب‌وکار را نمی‌توان در کوتاه‌مدت و میان‌مدت، زیر سایه تحریم رونق داد. توسعه و تکمیل پروژه‌های زیربنایی کشور مانند نفت و گاز، آب و برق، حمل‌ونقل، دانش و فناوری، صادرات نفت و میعانات نفتی و… نیازمند جذب سرمایه‌ها صدها میلیارد دلار سرمایه است. بدون سرمایه‌گذاری‌های خارجی، تأمین این منابع بسیار دشوار و زمان‌بر است؛ هرچند علاوه بر رفع تحریم‌ها، خروج از فهرست سیاه گروه ویژه اقدام مالی (FATF) نیز بسیار ضروری است. به این ترتیب، افکار عمومی به میناق نامه و گفتمان پزشکی چشم دوخته که قرار گذاشته است در چارچوب سه اصل عزت، حکمت و مصلحت، با جراحی و بازنگری دکترین سیاست خارجی و دستگاه دیپلماسی، برای گسترش روابط فراگیر، متناسب و متعادل با غرب و شرق، کره روابط با غرب را باز کند و به دنبال مهار تنش‌ها، کاهش تعارضات، تحول در روابط بین‌الملل و توسعه دیپلماسی عمومی نوین به‌عنوان یکی از شاخص‌ترین مؤلفه‌های قدرت نرم باشد. قدرتی که در گستره هگمانی و بستر رسانه‌های عمومی، تبادلات فرهنگی و ارتباطات بین‌المللی نخبان، گفت‌وگوی اندیشه‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد، کنشگران جامعه مدنی و حمایت افکار عمومی، می‌تواند با تدوین راهبردهای جدید سیاست بین‌المللی، مسیر گشایش دیپلماسی رسمی دولت را هموارتر کند.

<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>	<b>ادامه در صفحه اول</b>	<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>
--	--------------------------	--

<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>	<b>چهارشنبه ۳ مرداد ۱۴۰۳</b>	<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>
--	------------------------------	--

**سال نیست‌ویکم • شماره ۴۸۸۶**



**نگاهی به سیاست‌گذاری‌های مسکن در چند دهه گذشته و ارزیابی راهبردهای مواجهه دولت چهاردهم با بن‌بست بازار مسکن**

# تسهیلگری به جای تصدیگری

**زینب‌سادات فخرایی؛** کمبود عرضه مقابل تقاضا مهم‌ترین گرفتاری بازار مسکن در ایران بوده است. درحالی‌که نیاز سالانه بازار به مسکن نزدیک به یک میلیون واحد مسکونی تخمین زده می‌شود اما ساخت‌وساز مسکن در سال‌های گذشته تنها حدود یک‌سوم این نیاز بوده است. دراین‌میان دولت‌های پس از انقلاب برای حمایت از انبوه‌سازان، مالیات اولین نقل‌وانتقال را حذف کرد. اقدام دیگر دولت هفتم و هشتم اعطای تسهیلات بانکی و فروش زمین‌های شهری در تملک وزارت مسکن و شهرسازی برای احداث و عرضه واحدهای مسکونی استیجاری بود. البته، براساس گزارش وزارت مسکن و شهرسازی فقط ۳۰ درصد این برنامه اجرا شد و در این دوره هشت‌ساله اقدامی جدی برای مسکن انجام نشد؛ چراکه دولت معتقد بود مسکن تابعی از اقتصاد کلان است و باید بر حل مشکلات اقتصادی تمرکز کرد. به معنای دیگر، دولت خود را موظف به دخالت در ساخت مسکن نمی‌دانست.

#### سیاست‌های مسکن در گذر زمان

کمبود واحد مسکونی، مسئله‌ای نیست که یک‌شبه در کشور ایجاد شده باشد. از احتکار زمین پیش از انقلاب تا ایده‌های نادرست دولت‌ها در مواجهه با مسئله مسکن پس از انقلاب، همه دست در دست هم داده‌اند تا حوزه مسکن در کشور به جایی که الان در آن قرار دارد، رسیده است. مرور برنامه‌های دولت‌های مختلف نشان می‌دهد هر زمانی دولتی اراده کرده و عرضه مسکن را بالا برده، اوضاع بهبود یافته است. برای آنکه بدانیم دولت چهاردهم باید از چه راهی برای حل مشکل مسکن عبور کند، ابتدا باید بدانیم در ۳۵ سال گذشته بعد از جنگ تحمیلی چه کارهایی در این زمینه شده است.

در سال ۱۳۶۸ و درحالی‌که جنگ خاتمه یافته بود، دولت سازندگی روی کار آمد. پیشینه اولین برنامه توسعه در ایران به سال ۱۳۲۷ خورشیدی برمی‌گردد اما با وقوع انقلاب اسلامی و سپس جنگ ووقفه‌ای ۱۰ساله در تدوین و اجرای برنامه‌های توسعه پیش آمد. پس از جنگ دولت اکبر هاشمی‌رفسنجانی تصمیم گرفت که برای اولین بار بعد از انقلاب برنامه توسعه بنویسد. در شرایطی که اقتصاد به خاطر جنگ آسیب دیده، طبیعی بود که تمرکز دولت بر دیگر بخش‌های اقتصادی باشد؛ بنابراین‌فصلی برای مسکن در برنامه اول توسعه وجود ندارد. رویکرد اصلی دولت پنجم درباره مسکن، تشکیل تعاونی و شرکت‌های سهامی عام برای ساخت خانه استیجاری بود. لزوم ایجاد تعاونی مسکن برای تولید بیشتر در استان اول توسعه هم آمده است. ضمن آنکه رئیس‌جمهوری وقت، اکبر هاشمی‌رفسنجانی در مصاحبه‌ای که سال ۱۳۷۰ انجام داد، اشاره می‌کند برای ساخت شهرهای مدرن لازم است انبوه‌سازان به مسئله ساخت مسکن ورود کنند. بنابراین در آن زمان تولید بیشتر مسکن با حداقل زیربنای مورد توجه قرار گرفت.

در دولت دوم سازندگی، کابینه رفسنجانی در چارچوب سیاست‌های آزادسازی اقتصاد برای عرضه بیشتر مسکن، سهم بخش خصوصی و انبوه‌سازان را افزایش داد. طرحی که در این دوره انجام شد، «مسکن پاک» بود. تکیه این طرح بر اجاره به شرط تملیک، انبوه‌سازی و کوچک‌سازی خانه‌ها بود که در عمل چندان موفق نبود؛ چراکه مستاجران قدرت پس‌انداز نداشتند و نمی‌توانستند از عهده خرید اقساط نسبتاً بالای این واحدهای مسکونی برآیند. کره دیگر این طرح واگذاری حق مالکیت زمین به انبوه‌سازان بود و همین مسئله موجب می‌شد که انبوه‌ساز ترجیح می‌داد خانه را دیرتر بسازد تا قیمت زمین بیشتر شود و سود بیشتری ببرد.

کوچک‌سازی واحدهای مسکونی هم عملاً با سبک زندگی و مهمانی‌های ایرانی‌ها همخوانی نداشت. هرچند این روند در



سال‌های بعد هم ادامه پیدا کرد.

از برنامه سوم توسعه بود که برای اولین بار یک فصل مجزا از برنامه به مسکن اختصاص داده شد. این برنامه در دولت اصلاحات نوشته شد. طبق این برنامه دولت برای حل مشکل مسکن، باید کوچک‌سازی و انبوه‌سازی را ادامه می‌داد. دولت برای حمایت از انبوه‌سازان، مالیات اولین نقل‌وانتقال را حذف کرد. اقدام دیگر دولت هفتم و هشتم اعطای تسهیلات بانکی و فروش زمین‌های شهری در تملک وزارت مسکن و شهرسازی برای احداث و عرضه واحدهای مسکونی استیجاری بود. البته، براساس گزارش وزارت مسکن و شهرسازی فقط ۳۰ درصد این برنامه اجرا شد و در این دوره هشت‌ساله اقدامی جدی برای مسکن انجام نشد؛ چراکه دولت معتقد بود مسکن تابعی از اقتصاد کلان است و باید بر حل مشکلات اقتصادی تمرکز کرد. به معنای دیگر، دولت خود را موظف به دخالت در ساخت مسکن نمی‌دانست.

دولت نهم، برنامه چهارم توسعه را نوشت. این برنامه «طرح جامع مسکن» را مطرح کرد. طرح جامع مسکن چند هدف عمده داشت: تقویت تعاونی‌های مسکن، مدیریت یکپارچه و منسجم زمین برای تأمین مسکن، افزایش انبوه‌سازی، یارانه برای ساخت مسکن‌های ارزان‌قیمت و استیجاری، پلکانی‌کردن بازپرداخت اقساط تسهیلات بانکی در بخش مسکن و فروش زمین‌های تحت تملک وزارت مسکن از اهداف این طرح بودند اما در نهایت مردم دولت‌های نهم و دهم را با طرح مسکن مهر می‌شناسند.

تفاوت مسکن مهر با انبوه‌سازی‌های پیش از آن تملک زمین بود. مالک زمین، دولت بود و آن را به انبوه‌سازان اجاره ۹۹ساله می‌داد. به این صورت قیمت مسکن برای خریدار کاهش پیدا می‌کرد. هرچند پرونده این طرح تا امروز بسته نشده است اما مسکن مهر نشان می‌دهد دولت قائل به مداخله در ساخت مسکن بود.

دولت تدبیر و امید خود را مسئول پروژه مسکن مهر نمی‌دانست و اساساً نقش دولت را بیرون از مسئله مسکن تعریف می‌کرد. در قانون ششم توسعه هم طرح خاصی برای مسکن مطرح نشده است. در این برنامه فقط تأکید به اجرای قانون «ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن» شده است. این قانون مصوب سال ۱۳۸۷ مجلس شورای اسلامی است و دولت را موظف به تأمین مسکن برای تمام مردم به‌ویژه گروه‌های کم‌درآمد، تأمین زمین، کاهش یا حذف قیمت زمین و ارتقای کمی و کیفی مسکن می‌کند. همچنین قانون ششم توسعه دولت را مسئول بازسازی و مقاوم‌سازی سالانه ۲۰۰ هزار واحد روستایی می‌داند که این کار هم انجام نشد. آمارها نشان می‌دهد در تابستان سال ۱۴۰۰، شاخص توان‌پذیری مسکن (مدت‌زمان انتظار برای خرید خانه) برای سه دهک اول جامعه به طور میانگین صد سال است. روی‌کارآمدن دولت سیزدهم، هم‌زمان با تصویب قانون «جهش تولید مسکن» در مجلس یازدهم شد. براساس این قانون دولت باید سالانه یک میلیون مسکن بسازد. دولت سیزدهم برای اجرای این قانون، طرح «نهضت ملی مسکن» را اجرا کرد که دستوراد خاصی نداشت.

#### دولت‌های مداخله‌گر؛ دولت‌های رهاکننده

دراین‌میان به طور کلی دو رویکرد اصلی درباره مسکن از سوی دولت‌های پس از انقلاب وجود دارد؛ اول آنکه دولت خودش را خارج از بازی مسکن بداند و دوم آنکه دولت خودش را تسهیلگر ساخت مسکن بداند. رویکرد اول نتیجه



**نگاهی به سیاست‌گذاری‌های مسکن در چند دهه گذشته و ارزیابی مواجهه دولت چهاردهم با بن‌بست بازار مسکن**

# تسهیلگری به جای تصدیگری

خاصی نداشته و از سوی دیگر خودداری دولت از دخالت در ساخت‌وساز، منجر به افزایش تولید مسکن هم نشده است. راهبرد دیگر دخالت دولت در ساخت‌وساز مسکن بوده که گرچه در مقاطعی منجر به افزایش تولید مسکن شده است اما عارضه‌هایی به جا گذاشته است. به‌عنوان مثال گسترش غیراصولی و بدون زیرساخت شهرهای جدید یکی از نتایج دخالت دولت‌های نهم و دهم در ساخت مسکن به شمار می‌آید.

دراین‌میان به نظر می‌رسد راهبرد سومی هم وجود دارد که دولت نه نقش اصلی بازی مسکن را ایفا کند و نه بازار را رها کند؛ بلکه بازی‌گردان کار باشد. دست دلال را کوتاه کند، قیمت زمین را از هزینه تمام‌شده مسکن حذف کند و ساخت را به مردم و تعاونی‌ها بسپرد. این یعنی دولت تسهیلگر ساخت مسکن است و نباید تصدی‌گری کند.

از سوی دیگر به نظر می‌رسد واگذاری زمین و مردمی‌سازی ارزان‌تر و سریع‌تر از انبوه‌سازی است و به سبک زندگی مردم ایران هم نزدیک‌تر است.

گزارش‌های وزارت راه و شهرسازی نشان می‌دهد که در موارد بهای زمین تا ۷۰ درصد قیمت تمام‌شده مسکن را به خود اختصاص می‌دهد و اگر زمین رایگان به مردم داده شود، هزینه نهایی خانه‌دارشدن به طور درخورتوجهی کاهش پیدا می‌کند. سال ۱۳۷۰ از اکبر هاشمی‌رفسنجانی سؤال شد قیمت زمین برای طبقات محروم زیاد است، برنامه دولت برای آنها چیست؟ آقای رفسنجانی پاسخ داد که وزارت مسکن یک میلیون زمین را در ۲۰۰ نقطه کشور آماده کرده تا به مردم بدهند؛ هرچند این کار انجام نشد؛ اما نشان می‌دهد ایده واگذاری زمین به مردم از دهه ۷۰ در میان دولت‌مردان وجود داشته و بهتر است که مورد توجه جدی قرار بگیرد.

حمیدرضا آرامی، کارشناس مسکن، درباره واگذاری زمین به «شرق» می‌گوید: «دولت باید از احتکار زمین دست بردارد. زمین را متناسب با شرایط و نیاز خانواده تخصیص دهد و تصدی‌گری خود را در مسکن‌سازی کم کند و عرضه زمین را زیاد کند.»

از سوی دیگر تورم بالا یکی از مولع‌جدی برای اجرای موفق طرح‌های افزایش تولید مسکن بوده است. به طوری که تعیین قیمت ساخت مسکن در طرح نهضت ملی مسکن با چالش جدی مواجه شد و ایرج رهبر، رئیس اتحادیه انبوه‌سازان، به «شرق» گفت که آنها برآوردهای مختلفی از هزینه ساخت مسکن در دوره‌های مختلف به دولت ارائه داده‌اند. براساس برآوردهای انبوه‌سازان برای ساخت هر مترمربع یک آپارتمان چهارطبقه در تهران، باید بین ۱۰ تا ۱۲ میلیون تومان باشد اما قیمتی که دولت به آنها اعلام کرده، متری هشت‌میلیون و ۵۰۰ هزار تومان است؛ بنابراین مهار تورم می‌تواند منجر به کاهش هزینه‌های ساخت‌وساز و افزایش تولید مسکن شود.

در مجموع اینکه در ۴۰ سال گذشته، «مسکن» راه‌های زیادی را پیموده است. به هر نحوی که بوده، امروز کشور با کمبود گذشته گفت: کمکان که در انتظار اعلام قیمت تعیین‌شده برنج وارداتی از سوی دولت هستیم تا بر اساس آن تکلیف رفع تعهد ارزی مشخص شود و این در حالی است که بانک مرکزی تا پایان تیرماه، رسیدگی به تعییدات ارزی و مابه‌تفاوت‌ها را به تعویق انداخته و در صورت عدم تعیین تکلیف به‌موقع این موضوع، از مردادماه مشکلات بازگنان این حوزه پیچیده‌تر خواهد شد.

<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>	<b>شوق روزانه</b>	<div><div><span><span> </span> <span> </span></span></div><div><span></span></div></div>
--	-------------------	--

## خبر

### اسامی گزینه‌های نهایی وزارت اقتصاد و سازمان برنامه و بودجه

شرق: خبرهایی از اسامی گزینه‌های نهایی برای تصدی کرسی‌های وزارت اقتصاد و سازمان برنامه و بودجه به گوش می‌رسد. دنیای اقتصاد نوشت که براساس اطلاعات رسیده به این رسانه گزینه‌های کمیته انتخاب نامزدهای اصلح برای تصدی بیست وزارت اقتصاد مشخص شده‌اند. ۱۰ نام در این فهرست به چشم می‌خورد: عبدالناصر همتی، داوود دانش‌جعفری، عباس آخوندی، حجت میرزایی، سعید شبرکوند، کامل تقوی‌نژاد، علی سرزعیم، غلامرضا سلیمانی، امینه محمودزاده و علی نصیری‌اقدم این گزینه‌ها هستند. از آن سو نام پنج گزینه جدی برای تصدی جایگاه ریاست سازمان برنامه و بودجه به گوش می‌رسد: حمید پورمحمدی، حجت میرزایی، محمد قاسمی، امید حاجتی و رحمت‌اله اکرمی. از بین گزینه‌های مطرح‌شده برای وزارت اقتصاد و سازمان برنامه و بودجه دو نام با واکنش‌های منفی متعددی از سوی کاربران شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌ها مواجه شده‌اند. منتقدان کارنامه کاری و عملکرد عبدالناصر همتی و حمید پورمحمدی را به میان کشیده و با بررسی ابعاد مختلف آن نوشته‌اند که انتظار ندارند مسعود پزشکیان، رئیس دولت چهاردهم، چنین گزینه‌های امتحان‌پس‌داده‌ای را به کابینه خود دعوت کند.

#### تداوم پرداخت ارز ترجیحی به برنج

شرق: سخنگو و معاون انجمن واردکنندگان برنج ایران از باقی‌ماندن برنج وارداتی در فهرست کالاهای مشمول دریافت ارز ترجیحی خبر داد. مجیدرضا منصورخاکی با بیان این موضوع گفت: یکصدویست‌وچهارمین جلسه کمیسیون فرعی اقتصاد دولت برگزار شد که یکی از دستورات این جلسه، حذف برنج وارداتی از فهرست کالاهای مشمول دریافت ارز ترجیحی بر مبنای پیشنهاد سازمان برنامه و بودجه بود و در نهایت با توجه به بررسی موضوع و استدلال‌های مطرح‌شده، این پیشنهاد از دستور خارج شد. سخنگوی انجمن واردکنندگان برنج ایران با بیان اینکه در این نشست که رئیس هیئت مدیره انجمن نیز به عنوان نماینده بخش خصوصی حضور داشت، این جمع بندی حاصل شد که هم‌اکنون زمان مناسبی برای اتخاذ چنین تصمیمی نیست، اما داد: یکی از دلایل اصلی رد این پیشنهاد که مورد تأکید انجمن نیز بود، مصادف‌شدن آن با آغاز فصل ممنوعیت واردات برنج بود که طبیعتاً انتظار می‌رفت با حذف ارز ترجیحی برنج در این مقطع، جهش قیمتی و همچنین بروز کمبود در هر دو نوع برنج وارداتی و ایرانی رخ دهد و با انتقال تقاضای برنج به کالاهای جایگزین و التهاب بازار، مصرف‌کننده بیشترین و التهاب را ببیند. خاکی در خاتمه با اشاره به سردرگمی واردکنندگان برنج درمورد رفع تعهد ارزی بارهای فروش‌رفته سال گذشته گفت: کمکان که در انتظار اعلام قیمت تعیین‌شده برنج وارداتی از سوی دولت هستیم تا بر اساس آن تکلیف رفع تعهد ارزی مشخص شود و این در حالی است که بانک مرکزی تا پایان تیرماه، رسیدگی به تعییدات ارزی و مابه‌تفاوت‌ها را به تعویق انداخته و در صورت عدم تعیین تکلیف به‌موقع این موضوع، از مردادماه مشکلات بازگنان این حوزه پیچیده‌تر خواهد شد.

### نوبت دوم

## فراخوان مناقسه عمومی یک مرحله‌ای همزمان با ارزیابی (یکپارچه) به شماره ۴۰۳/۷۷۳ شماره فراخوان ۲۰۰۳۰۹۱۸۶۳۰۰۰۰۱۸



**شرکت بهره‌برداری نفت و گاز غرب**

شرکت بهره‌برداری نفت و گاز غرب در نظر دارد فراخوان برگزاری مناقسه عمومی یک مرحله‌ای همراه با ارزیابی ساده خرید کولر گازی مناطق عملیاتی چشمه‌خوش و تنگ‌بیجار به شرح مندرج در کتیجه مناقسه از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقسه، از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) **www.setadiran.ir** انجام خواهد شد. لازم است مناقسه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقسه محقق سازند. اطلاعات و اسناد مناقسه عمومی همزمان با فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوت‌نامه از طریق سامانه ستاد به مناقسه‌گران ارسال خواهد شد.

**اطلاعات فراخوان:**

**۱- مهلت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی و اسناد مناقسه:** تا ساعت ۱۰:۰۰ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۶

**۲- مهلت ارسال پاسخ استعلام ارزیابی کیفی و پاکت پیشنهاد:** تا ساعت ۱۰:۰۰ شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۰۵/۰۷

**۳- مبلغ برآورد اولیه مناقسه و محل تأمین اعتبار:** ۱۴۰,۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال – منابع داخلی سرمایه‌ای.

**۴- نوع و مبلغ تضمین شرکت درفرآیند ارجاع کار:** ضمانت‌نامه معتبر بانکی به استثنای ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد یا واریز وجه نقد به مبلغ ۷۰,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال.

**۵- نوع و کیفیت و کمیت کالا:** کولر گازی مناطق عملیاتی چشمه‌خوش و تنگ‌بیجار به تعداد ۳۰۰ عدد.

**۶- مدت قرارداد:** مناطق عملیاتی چشمه‌خوش و تنگ‌بیجار به مدت ۳ ماه شمسی.

**۷- پیش پرداخت:** به میزان ۲۵ درصد نرخ پیشنهادی برنده مناقسه در مقابل ارائه تضمین معتبر ( به استثنای ضمانت‌نامه‌های صادره از بانک پاسارگاد) مطابق آیین‌نامه تضمین معاملات دولتی. تذکر: در صورتی‌که مدارک مذکور از طریق سامانه‌های مربوطه قابل استعلام باشند مورد قبول قرار خواهند گرفت.

**اشخاص حقوقی:** بازگرداری مدارک ثبت شرکت در پاکت ب شامل: اساسنامه، آگهی تأسیس روزنامه رسمی به همراه آخرین تغییرات هیأت مدیره، کد اقتصادی و شماره شناسه ملی شرکت، آدرس دقیق پستی، تلفن ثابت و نامبر (فکس)

**۹- اطلاعات تماس دستگاه مناقسه‌گزار:** آدرس: کرمانشاه، میدان نفت، بلوار زن، پلاک ۴۲، کدپستی ۶۷۱۴۶۷۷۷۴، دبیرخانه کمیسیون مناقصات. تلفنک: تدارکات کالا ۰۸۲-۳۳۱۱۱۴۱۱۴۱۶ و امور حقوقی و قراردادها ۰۸۲-۳۳۱۱۱۴۱۱۴۱۶ و مرکز تلفن ۰۸۲-۳۳۱۱۰۰۰۰

تلفن داخلی: مأمور خرید ۰۲۱۸.۲۱۸. کارشناس امور قراردادها ۲۳۱۸ و دبیرخانه کمیسیون مناقصات ۲۵۱۵

**اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:**

مرکز تماس: ۰۲۱-۴۱۹۲۴ / دفتر ثبت نام:۰۸۸۶۳۷۳۷ و ۸۵۱۹۳۷۸

نوبت اول: ۱۴۰۳/۰۵/۰۱ نوبت دوم: ۱۴۰۳/۰۵/۰۲

شناسه آگهی : ۱۷۵۲۸۹۲

#### روابط عمومی شرکت بهره‌برداری نفت و گاز غرب

۳۳۱۸

شرکت کنندگان مهلت دریافت تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۵/۱۱ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی

**www.shana.ir** **www.setadiran.ir** **www.ioptc.ir** **روابط عمومی**